

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: J. P.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2022, č. j. X, ve věci zvýšení invalidního
důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 10. 8. 2022, č. j. X, kterým zamítla žalobkyni žádost o zvýšení invalidního důchodu, protože podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Jeseník (dále jen „OSSZ“) pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil 45 % a nadále se jedná o invaliditu prvního stupně.
2. Žalobkyně v žalobě namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaná se opírá pouze o závěry posudku o invaliditě, který vypracovala v námitkovém řízení, ale nevypořádala se dostatečně s návrhy žalobkyně na dokazování a s jejími tvrzeními. Ty nevyvrátila. Žalovaná se nevypořádala se skutečnostmi, které vyplývají z lékařských zpráv použitých při vypracování posudku o invaliditě. Její skutkové závěry jsou v rozporu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

s těmito lékařskými nálezy. Žalovaná také nevysvětlila, proč určila jinou míru poklesu pracovní schopnosti než posudkový lékař OSSZ.

3. Správní orgány zjistily skutkový stav nedostatečně, v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a porušily i § 8 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“). Žalobkyně podrobně popsala svá zdravotní postižení, jejich vývoj od dětství, předepsané léky, dopad na pracovní a osobní život a dále její vzdělání a pracovní zkušenosti. Kvůli zdravotním potížím musela žalobkyně opustit několik zaměstnání. Lékařská posudková služba žalované v rozporu se zákonem neprovedla osobně lékařskou prohlídku, ačkoliv žalobkyně o její provedení výslovně žádala.
4. Žalobkyně napadla i rozdílné určení míry poklesu pracovní schopnosti ve správním řízení (stanovení 45 % posudkovým lékařem OSSZ a 35 % posudkovým lékařem žalované). Určená míra poklesu pracovní schopnosti měla být navýšena podle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“ nebo „vyhláška č. 359/2009 Sb.“).
5. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně měl být hodnocen horní hranicí rozmezí (45 %) a dále navýšen z důvodu silně negativního dopadu zdravotního stavu na schopnost vykonávat práce na pozici administrativní pracovnice a dále z důvodu přidružených onemocnění, jejichž dopad posudek žalované o invaliditě nezohlednil.
6. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** odkázala na správní řízení a navrhla vypracování posudku posudkovou komisí. Posudek žalované o invaliditě splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádal se se všemi rozhodujícími skutečnostmi.
7. Soud **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 5. 12. 2022.
8. Žalovaná **napadené rozhodnutí** odůvodnila tím, že podle posudku o invaliditě ze dne 28. 11. 2022, vypracovaného v námitkovém řízení, žalobkyně byla invalidní v prvním stupni. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně byl diabetes mellitus I. typu na inzulínu s komplikacemi – s pokročilou neproliferativní diabetickou retinopatií, středně těžkou senzitivně motorickou axonální demyelinizační polyneuropatií a mikroangiopatií podle kapitoly IV položky 2c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil 35 % vzhledem k dalším postižením.
9. Zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Jedná se o středně těžké funkční postižení. Žalobkyně je schopna vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti, ve větším rozsahu a intenzitě.
10. Žalobkyně může snížený pracovní potenciál nadále využívat v oblasti fyzicky nenáročných profesí, s možností dodržovat pravidelný stravovací a léčebný režim. Schopnosti využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti jsou zachovány. Žalobkyně může nadále pracovat v zaměstnání na pozici, ke které má kvalifikaci. Schopnost rekvalifikace je zachována.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

11. K žádosti o přizvání k posouzení zdravotního stavu žalovaná vysvětlila, že při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti fyzických osob pro účely sociálního zabezpečení vychází OSSZ zejména z nálezů ošetřujícího lékaře, výsledků funkčních vyšetření a výsledku vlastního šetření lékaře (§ 8 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb.). Podle odst. 9 téhož ustanovení invaliditu posuzuje žalovaná pro účely řízení o námitkách (§ 88). Z uvedeného ustanovení nevyplývá povinnost, aby posouzení zdravotního stavu okresní správou sociálního zabezpečení či žalovanou bylo provedeno za přítomnosti posuzované osoby.
12. Posudkový lékař žalované zdůraznil, že prostudoval lékařské nálezy, které byly doložené v řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu a konstatoval, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení invalidity do data vydání napadeného rozhodnutí.
13. Posudkový lékař vycházel z dostatečně podrobné a výstižné zdravotní dokumentace a vzal v úvahu četné námitky žalobkyně. Žalovaný vysvětlil rozdílné užití posudkových kritérií, ale desetiprocentní rozdíl ve stanovení míry poklesu pracovní schopnosti nevedl ke změně posudkového závěru o stupni invalidity.
14. V souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „posudková komise“ nebo „PK MPSV“).
15. **Z posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 31. 3. 2023** soud zjistil, že žalobkyně byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni. Rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 31. 3. 2023 byla úplavice cukrová prvního typu, léčená inzulinem, dlouhodobě nedostatečně kompenzovaná, s rozvinutými diabetickými komplikacemi a nárůstem hmotnosti.
16. Z dokumentace diabetologa nejsou prokázány častější hypoglykemie či významné hyperglykemie. Hypoglykemie je zaznamenána pouze jedenkrát, naposledy v období března až září 2022 a dále není již uvedena.
17. Zdravotní postižení žalobkyně odpovídala postižení popsanému v kapitole IV položce 2c přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 45 %, tj. horní hranice stanoveného rozmezí, a tuto hodnotu dále neměnila.
18. Prokázáno bylo středně těžké funkční omezení při kombinaci diabetických komplikací. Žalobkyně je schopna zvládat běžnou zátěž, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Posudková komise dospěla k závěru, že není důvod ke zvýšení této horní hranice, neboť žalobkyně je schopna nadále vykonávat svoji profesi účetní a je na jejím zvážení, zda při invaliditě prvního stupně si zkrátí či jinak rozloží pracovní úvazek.
19. O těžké funkční postižení podle kapitoly IV položky 2d vyhlášky o posuzování invalidity s poklesem pracovní schopnosti o 50-60 % se nejedná. Nedochozí k opakovaným metabolickým dekompenzacím. Opakované hypoglykemie nejsou doloženy. Nejedná se o chronické komplikace diabetu do úrovně těžké poruchy pohyblivosti, prokrvení a podobně. Nejedná se o labilní úplavici cukrovou. V dokumentaci není doloženo významné kolísání hodnot. Nedostatečná kompenzace je způsobena zřejmě nedodržováním léčebného režimu.

20. Žalobkyně nebyla k datu 5. 12. 2022 schopna práce fyzicky náročné, trvale ve stoje a chůzi, včetně chůze po nerovném terénu, se zvedáním a přenášením těžkých břemen, v riziku vibrací, v nepříznivých klimatických podmínkách (v chladu), v nočních směnách a ve výškách. Žalobkyně byla schopna práce z výše uvedenými omezeními a byla schopna práce administrativní pracovníce – účetní.
21. Při jednání soudu žalobkyně upřesnila, že její zdravotní potíže se zhoršují. Zhoršuje se jak cukrovka, tak potíže se zády a jícnem a přibýlo onemocnění štítné žlázy. Žalobkyně nenamítala neúplnost či rozpornost posudku a nenavrhovala další dokazování. Práce účetní je pro ni náročná, je ve stresu, musí pracovat s těžkými břemeny. Někdy nemá čas se ani najíst a je jí zle, když zvedne šanon. Má neustálé bolesti hlavy, je jí špatně od žaludku a zvrací. Tělo špatně reagovalo i na rozvod, i když s ním byla smířená. V závěru jednání žalobkyně doplnila, že jí právě zjistili nové, onkologické onemocnění.
22. Zástupce žalované nezpochybnil zdravotní potíže žalobkyně, avšak považoval posudek posudkové komise za úplný a vnitřně bezrozporný a další dokazování nenavrhoval. Tři posudky o invaliditě prokázaly, že žalobkyně byla invalidní v prvním stupni. Žalobkyně může shromáždit nové lékařské zprávy a podat bezodkladně novou žádost o invalidní důchod.
23. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
24. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
25. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění *pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
26. V souzené věci byla sporná otázka skutková, tj. zdravotního stavu žalobkyně a stupně invalidity. V přezkoumávaném správním řízení byl posouzen zdravotní stav žalobkyně a jeho dopad na pracovní schopnost dvakrát. V soudním řízení správním byl stav žalobkyně posouzen posudkem PK MPSV se shodným výsledkem o stupni invalidity, tj. že žalobkyně je invalidní v prvním stupni.
27. Na soudu bylo, aby vyhodnotil z provedených důkazů, o který má své rozhodnutí opřít. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení existence a stupně invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám.
28. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku.

29. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství.
30. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především.
31. Správní soud tedy sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o nějž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, rozsudek ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012-24 a mnohé další, dostupné na www.nssoud.cz), případně – namítala-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).
32. V závěru soudem provedeného dokazování nebyl spor o úplnosti podkladů pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Žalobkyně byla posouzena v soudním řízení správním lékařem posudkové komise – internistou. Soud se tedy zabýval otázkou, zda posudek PK MPSV v Ostravě ob stojí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.
33. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit.
34. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
35. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

36. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky č. 359/2009 Sb., přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
37. Soud konstatuje, že posudek PK MPSV v Ostravě nárokům testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti dostál. Posudková komise shromáždila zdravotní dokumentaci žalobkyně v úplnosti a posoudila její zdravotní stav komplexně, soud ani nemá důvod pochybovat o úplnosti a správnosti stanovených diagnóz.
38. Podle kapitoly IV položky 2c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity je zdravotním postižením diabetes mellitus – středně těžké funkční postižení, s několika diabetickými komplikacemi lehčího až středního stupně (cévní, oční, neurologické), zachována schopnost zvládat běžné zatížení, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi, podle rozsahu postižení. Pokles pracovní schopnosti u tohoto postižení je stanoven na 30-45 %.
39. Podle kapitoly IV položky 2d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jde o stejné zdravotní postižení – těžké funkční postižení, opakované metabolické dekompenzace (zpravidla více než dvakrát ročně), progresu chronických komplikací diabetu do úrovně těžkých poruch s omezením zraku, snížením pohyblivosti, poruchami prokrvení, pokles celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Pokles pracovní schopnosti u tohoto postižení je stanoven na 50-60 %.
40. Podle posudkového hlediska ke kapitole IV položce 2 přílohy vyhlášky o posuzování invalidity při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je třeba zhodnotit dlouhodobý obraz metabolické kompenzace diabetu, metabolický profil, dodržování režimových opatření, přítomnost závažných chronických cévních a orgánových diabetických komplikací a přidružených postižení a jejich dopad na celkovou výkonnost.
41. Těmito kritériím posudek PK MPSV v Ostravě dostál. Posudková komise se vyjádřila ke všem hodnoceným kritériím s ohledem na okolnosti věci a zohlednila všechny diagnózy žalobkyně. Žalobkyně netvrdila, ani neprokázala příznaky položky 2d citované kapitoly IV.
42. Pro budoucí posouzení stavu žalobkyně jsou na místě zjevně další vyšetření, protože tvrzené subjektivní potíže neodpovídají objektivně zjištěným funkčním nálezům, které posudkoví lékaři měli k dispozici.
43. Žalobkyně se v žalobě domáhala takového posouzení zdravotního stavu, aby jí byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Posudkem posudkové komise však bylo prokázáno, že žalobkyně je invalidní pouze v prvním stupni. U žalobkyně nebyly žádnou lékařskou zprávou a žádným vyšetřením a ani v žádném posudku prokázány příznaky pro jiné vyhodnocení invalidity.
44. Podle soudu byla v daném případě správně aplikována a zhodnocena posudková kritéria na nejzávažnější onemocnění žalobkyně – posudková komise je srozumitelně vysvětlila, jak je podrobně citováno výše.
45. Soud nezjistil žádný rozpor se shora citovanými posudkovými kritérii podle vyhlášky

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

o posuzování invalidity, a proto se ztotožnil se závěry přijatými posudkovou komisí, resp. ostatními posudkovými orgány.

46. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*
47. V souladu s citovaným ustanovením žalovaná postupovala a postupovala dále i v souladu s § 2 odst. 1 až 3 vyhlášky o posuzování invalidity, což potvrdily doložené lékařské zprávy. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalovaná stanovila podle nejzávažnějšího zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti.
48. Podle § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity se jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení **nesčítají**. Postup žalované aprobovala i PK MPSV v Ostravě. Jak žalovaná, tak posudková komise posoudily zdravotní stav žalobkyně a pokles její pracovní schopnosti zcela v souladu s pravidly stanovenými citovanými zákony a vyhláškou a v souladu s lékařskými zprávami založenými ve správním spise, které tvořily podklad jejich posouzení.
49. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*
50. Podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity *v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*
51. Posudková komise při hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určením horní hranice stanoveného rozmezí 45 % s ohledem na tíži onemocnění žalobkyně, její ostatní zdravotní postižení a její profesi plně zohlednila její zdravotní stav a dopad funkčního postižení do pracovní schopnosti.
52. Při posuzování invalidity se hodnotí pouze vliv funkčního postižení na pracovní schopnost. Vliv zdravotních obtíží v osobním životě se posuzuje například v řízení o přiznání příspěvku na péči.
53. Žalobkyně nenamítala rozpor posudku s konkrétním vyjádřením či částí lékařské zprávy podle stanovených posudkových kritérií, ani nepředložila odborné posouzení či jiné vyšetření, které by osvědčilo její přesvědčení o invaliditě pro jinou příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a o jiném stupni invalidity.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

54. Žalobkyně neuvedla žádný další důvod, pro který by soud shledal za potřebné pokračovat v dokazování.
55. Pokud dojde k prokazatelnému zhoršení pracovní schopnosti žalobkyně a zdravotní stav žalobkyně bude řádně vyšetřen a v lékařských zprávách dostatečně popsán, může podat novou žádost s novými, relevantními podklady rozhodnutí. Pracovní schopnost žalobkyně byla ke dni 5. 12. 2022 podle posudku posudkové komise zachována z 55 %.
56. Nedůvodná je námitka žalobkyně, že nebyla ve správním řízení osobně vyšetřena. Přesvědčivost posudku je obecně kategorií nezávislou na tom, zda byla posuzovaná osoba fyzicky přítomna jednání posudkového orgánu, či nikoliv. Aby mohl být posudek přesvědčivý, musí se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádat se všemi relevantními skutečnostmi a jeho závěry nesmí být zpochybněny obsahem jiného posudku nebo lékařské zprávy. Jakkoliv by přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem OSSZ a PK MPSV mělo být pravidlem, takové pravidlo neplatí bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu (viz např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 82/2011-44). K tomu soud dodává, že žalobkyně byla přítomna jednání posudkové komise dne 31. 3. 2023 a mohla se k věci vyjádřit. Z posudku o invaliditě vypracovaného žalovanou v námitkovém řízení a s přihlédnutím k okolnostem věci je zřejmé, že posudková komise nepovažovala osobní vyšetření žalobkyně za potřebné.
57. S ohledem na tvrzení žalobkyně o novém onkologickém onemocnění, které lékaři právě zjistili, je na místě podat novou žádost o změnu výše invalidního důchodu.
58. Závěrem soud shrnuje, že žalovaná zjistila ke dni 5. 12. 2022 správně skutkový stav, vybrala správně právní předpisy, pod které jej subsumovala a z toho vyvodila v souladu se zákonem správně skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil a žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
59. Úspěšná žalovaná a neúspěšná žalobkyně nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

Olomouc 27. dubna 2023

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.